

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 302/2025-19

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľiek **ARAVE R a. s.**, M. R. Štefánika 26, Trenčín, a **AUTONOVO, a.s.**, Zvolenská cesta 40, Banská Bystrica, zastúpených **URBAN & PARTNERS s.r.o.**, advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 16Sa/9/2024 (pôvodne vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 8Sa/53/2019) takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľiek a skutkový stav veci

1. Sťažovateľky sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 2. apríla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa č. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a podľa č. 17 ods. 1 charty, ako aj práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom správneho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16Sa/9/2024 (pôvodne vedenom krajským súdom pod sp. zn. 8Sa/53/2019). Žiadajú priznať im finančné zadost'učinenie každej po 15 000 eur a náhradu trov konania spojených s podaním ústavných sťažností.

2. Ústavný súd spojil obe ústavné sťažnosti uznesením č. k. PLs. ÚS 27/2025-5 z 9. apríla 2025 na spoločné konanie.

3. Z ústavných sťažností, ich príloh a predchádzajúcich ústavných sťažností sťažovateľiek vyplýva nasledovný skutkový stav:

4. Sťažovateľky v napadnutom konaní vystupujú v procesnom postavení žalobkyní (žalobkyňa v 1. rade a žalobkyňa v 6. rade) vo veci správnej žaloby podanej proti Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky (ďalej len „protimonopolný úrad“) na správnom súde (pôvodne na krajskom súde) 26. júla 2019. Podanou žalobou namietajú iný zásah protimonopolného úradu ako orgánu verejnej správy spočívajúcemu v namietanom faktickom postupe protimonopolného úradu pri výkone inšpekcie.

5. O správnej žalobe rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 8Sa/53/2019 z 26. januára 2022, ktorým žalobu odmietol. O podanej kasačnej sťažnosti rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Shk/4/2022 z 30. mája 2024, ktorým uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie. Po vrátení veci rozhodol správny súd uznesením sp. zn. 16Sa/9/2024 z 21. februára 2025 tak, že správnu žalobu opakovane odmietol. Sťažovateľky proti tomuto uzneseniu správneho súdu podali 11. marca 2025 kasačnú sťažnosť.

6. O predchádzajúcich ústavných sťažnostiach sťažovateľiek v tej istej veci bolo rozhodnuté nálezom ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 43/2025 z 11. marca 2025 (ďalej len „predchádzajúci nález“), ktorým ústavný súd vyslovil porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom správneho súdu (a krajského súdu) v napadnutom konaní. Sťažovateľkám bolo priznané finančné zadostučinenie po 2 000 eur.

7. Ústavný súd predchádzajúcim nálezom zároveň nevyhovел časti ústavných sťažností sťažovateľiek, ktorými namietali porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a podľa čl. 11 ods. 1 listiny, ako aj práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu postupom správneho súdu v jeho napadnutom konaní. Predchádzajúci nález nadobudol právoplatnosť 18. marca 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

8. Sťažovateľky namietajú, že postup správneho súdu je neefektívny, nesústredený, nehospodárny a neúčinný. Zbytočnými prietahmi zo strany správneho súdu je sťažovateľkám dlhodobo odopieraný prístup k spravodlivosti a tak porušované aj ich právo na súdnu a inú právnu ochranu a právo na spravodlivý súdny proces. Poukázali na to, že obdobné konania o správnych žalobách nie sú v súdnej praxi výnimočné či inak nezvyčajné. Argumentovali tiež tým, že správny súd nie je súdom skutkovým, že posudzuje len právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. Svojím správaním žiadnym spôsobom neprispeli k zbytočným prietahom. Napriek konštatovanému porušeniu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa správny súd v napadnutom konaní nevysporiadal s argumentáciou sťažovateľiek a druhýkrát odmietol ich správnu žalobu.

9. Podľa názoru sťažovateľiek tým, že ústavný súd predchádzajúcim nálezom konštatoval porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v napadnutom konaní, nič mu nebráni v tom, aby vyslovil aj porušenie základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 47 charty.

10. V súvislosti s namietaným porušením práva vlastníť majetok a práva na ochranu majetku sťažovateľky tvrdia, že vzniknuté prietahy v napadnutom konaní predstavujú tiež priamy zásah do ich vlastníckeho práva. Namietajú, že v dôsledku dlhotrvajúceho stavu ich právnej neistoty nemajú k dispozícii žiadny konečný právny titul, na základe ktorého by mohli pokojne užívať svoj majetok, čím dochádza aj k porušeniu ich majetkových práv. Sťažovateľky dávajú do pozornosti rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci Immobiliare Saffi v. Italy z 28. júla 1999 (sťažnosť č. 22774/93), v ktorom ESLP konštatoval, že v dôsledku prietáhov v súdnom konaní došlo k porušeniu práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľiek predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavné sťažnosti obsahujú zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Po preskúmaní obsahu sťažností a predchádzajúceho nálezu ústavný súd konštatuje, že sťažovateľky ani nie mesiac od právoplatnosti skoršieho nálezu (18. marca 2025) opakovane (2. apríla 2025) namietajú porušenie identických práv v identickom konaní po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu v princípe s tou istou argumentáciou (že stav ich právnej neistoty v napadnutom konaní pred správnym súdom nebol odstránený). Uvedené zistenia majú zásadný vplyv na posúdenie predmetu sťažnosti, ako aj jej dôvodnosti.

13. Vo vzťahu k namietanému porušeniu označených hmotných, ako aj procesných práv postupom správneho súdu v napadnutom konaní ústavný súd konštatuje, že zotrváva na svojom skoršom závere vo vzťahu k namietanému porušeniu označených hmotných práv podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a podľa čl. 1 dodatkového protokolu v napadnutom konaní. V podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie predchádzajúceho nálezu (body 24 až 27 predchádzajúceho nálezu). Pokiaľ ide o procesné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd odkazuje na odôvodnenie predchádzajúceho nálezu (body 22 a 23). Uvedené zistenia vedú ústavný súd k záveru o neprípustnosti ústavných sťažností v tejto časti, a to z dôvodu prekážky už rozhodnutej veci. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že ide o namietanie porušenia tých istých práv sťažovateľiek po právoplatnosti predchádzajúceho nálezu. Z uvedeného dôvodu ústavné sťažnosti v tejto časti odmietol ako neprípustné podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde.

14. K námietke porušenia základného práva na prerokovanie veci v primeranej lehote v zmysle čl. 47 charty ústavný súd uvádza, že okrem toho, že druhá veta tohto článku obsahujúca právo na prejednanie veci v primeranej lehote obsahovo zodpovedá čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa tento článok

charty aplikuje v prípade, ak sa prejednávacia vec týka práva Európskej únie, resp. sa v nej aplikuje právo Európskej únie (III. ÚS 141/2011, IV. ÚS 398/2013, III. ÚS 13/2021, IV. ÚS 166/2021), čo z predmetu posudzovaného konania nevyplýva. Predmetom konania, v ktorom podľa sťažovateľiek došlo k porušeniu ich základného práva zaručeného čl. 47 charty, bolo rozhodovanie o zákonnosti iného zásahu orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že ustanovenie čl. 47 charty nie je na vec sťažovateľiek aplikovateľné *ratione materiae*, preto ústavné sťažnosti v tejto časti odmietol z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

15. Sťažovateľky namietali aj porušenie svojho práva podľa čl. 17 ods. 1 charty postupom správneho súdu v ich veci. Vec sťažovateľiek nepatrí do pôsobnosti práva Únie, teda nejde o žiaden z prípadov, v ktorých dochádza k implementácii právneho aktu Únie (rozsudok z 13. 7. 1989 vo veci Wachauf, Zb. 1989, s. 2609) alebo k tomu, že by sa Slovenská republika chcela odchyliť od práva Únie (rozsudok z 18. júna 1991 vo veci ERT, Zb. 1991 s. I-2925) alebo že by tu existovalo materiálne pravidlo práva Únie, ktoré by sa malo v posudzovanom prípade aplikovať (rozsudok z 25. 3. 2004, Karner, C-71/02, Zb. s. I-3025). Preto boli ústavné sťažnosti v tejto časti odmietnuté z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (napr. III. ÚS 258/2015, II. ÚS 202/2025).

16. V dôsledku odmietnutia ústavných sťažností v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v ústavných sťažnostiach nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu